

Stella Taraksonová

Magická zvířecí kavárna

Myšák
domovník



Ilustrovala
Fabiana Attanasio

FRAGMENT

Magická zvířecí kavárna Myšák domovník

Vyšlo také v tištěné verzi

Objednat můžete na
www.fragment.cz
www.albatrosmedia.cz

FRAGMENT

Stella Taraksonová

Magická zvířecí kavárna - Myšák domovník – e-kniha
Copyright © Albatros Media a. s., 2023

Všechna práva vyhrazena.
Žádná část této publikace nesmí být rozšiřována
bez písemného souhlasu majitelů práv.


ALBATROS MEDIA

Copyright notice shall be printed exactly as follows:
Copyright: © Stella Tarakson, 2021
Licensor: Sweet Cherry Publishing United Kingdom, 2022

Illustrations © Fabiana Attanasio, 2021
Translation © Tereza Kupková, 2023

ISBN tištěné verze 978-80-253-6387-4
ISBN e-knihy 978-80-253-6417-8 (1. zveřejnění, 2023) (epub)
ISBN e-knihy 978-80-253-6418-5 (1. zveřejnění, 2023) (mobi)
ISBN e-knihy 978-80-253-6416-1 (1. zveřejnění, 2023) (ePDF)

Stella Taraksonová

Magická zvířecí kavárna

Myšák
domovník



*Ilustrovala
Fabiana Attanasio*

FRAGMENT



První kapitola

„Mohla bys sundat Mozarta z toho klavíru, zlatíčko?“

Ellie odtrhla oči od svého bloku.

„Cože?“

„Mozarta,“ zopakovala maminka.

„Dělá příšerný vyrvál a já se pokouším soustředit.“ Jednou rukou s cinkajícími náramky si mnula čelo a druhou při tom listovala složkou papírů.



„Dobře.“ Ellie odložila tužku na přepravku, která sloužila jako provizorní stolek. Ponořila se do kreslení natolik, že si nemelodického *buch bác* až doteď vůbec nevšimla. Vstala a přešla ke klavíru.

„Tak pojd', ty jeden.“

Ellie protáhla paži pod Mozartovým chlupatým bříškem a jemně ho sundala z kláves dolů. Nespokojeně se svíjel, ale jakmile se Ellie posadila se zkříženými nohama na podlahu, uvelebil se jí na klíně. Tlapku položil na její kresbičku.

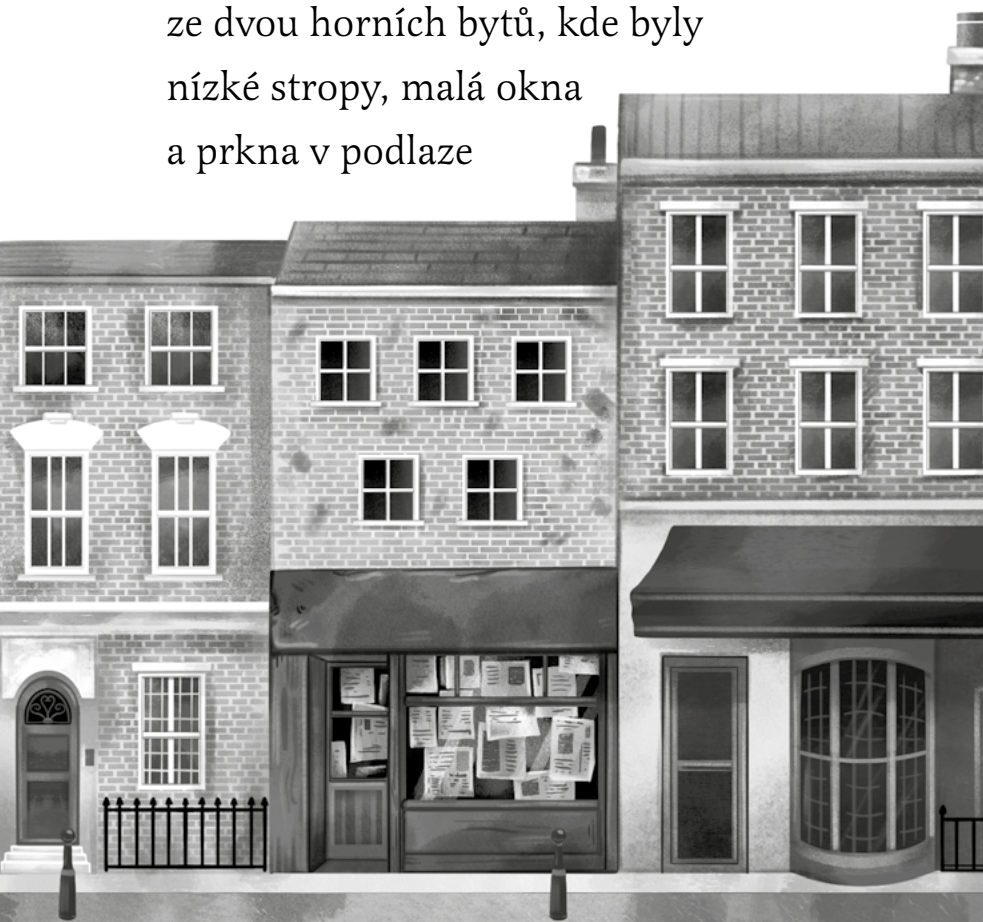
„Taky ti chybí?“ zašeptala kocourovi do ucha, aby to maminka nezaslechla.

Dům na Elliině obrázku byl malý a úhledný, s krajkovými záclonkami



a květinami za oknem. Vypadal zářivě,
vesele a vlídně – ne jako tohle skladiště,
ve kterém bydlíme teď, pomyslela si.

Ellie se s maminkou přestěhovala
do téhle rozpadající se staré budovy
minulý týden. Bydlely v jednom
ze dvou horních bytů, kde byly
nízké stropy, malá okna
a prkna v podlaze



tmavá a nerovná. Ať už byl ale jejich
byt jakkoli neútulný, nebylo to nic
v porovnání s tím, co se nacházelo
v přízemí. Spodní patro bylo prázdné
už celé roky. Předtím se využívalo



k nejružnějším účelům, od pošty až po veterinární ordinaci. Pozůstatky těchto minulých životů se nacházely v nejpodivnějších zákoutích a skulinách: bezpečnostní uzávěry od lékařských



lahví, stočené cáry papíru, zlámaná pera a tužky. Odpadky.

Zrovna včera maminka narazila na dně staré skříně na kufr, z něhož se odlupovala kůže. Byl ukrytý pod dekami prožranými od molů a opatřený zámkem. Takhle ukrytý a zamčený vypadal záhadně. Ellie si nemohla pomoci a uvažovala, co je asi uvnitř – nejspíš jenom další harampádí, usoudila.

„Postarám se o něj později,“ řekla maminka a zavřela dvířka skříně.

„Až odejde ten elektrikář.“

Ellie musela připustit, že od chvíle, co elektrikář namontoval nová světla, vypadalo místo daleko lépe. Okna

hledící do ulice sice stále lemovaly staré noviny, ale dům už nebyl tak tmavý a stíny tak hluboké. Přesto je však ještě čekala spousta práce, než bude připraven pro zákazníky. Brzy měli dorazit malíři a bytoví architekti a bylo potřeba udělat ještě tolik věcí, že maminka kufr brzy pustila z hlavy.

„Au!“ vyjekla Ellie, když na ní přistál Beethoven a zaryl jí přitom dráčky do stehna. Mozart kvůli tomu vyrušení nesouhlasně zamňoukal a obě kočky na sebe začaly syčet a chňapat po sobě packami. Přikradl se k nim i Chopin, aby zjistil, co se to tu děje.

„Nechte toho, vy tam,“ řekla maminka a mávla jejich směrem listem papíru.



„Musím dnes odpoledne objednat ten nápis, jinak nebude do otvíračky hotový, a přitom ještě ani nevím, pro jaké jméno se rozhodnout! Co myslíš, Ellie?“

„Já myslela, že už sis vybrala.“

Vymyslet vhodné jméno svého podniku se maminka zoufale

